

Jan Fanta zaujal diváky strhujícím monologem

Představení Po Fredrikovi z dílny švédského dramatika Mattiase Brunnna zpracovalo divadlo Na Fidlovačce pod vedením režiséra Lukáše Pečenky s překladem Miroslava Pošty, o dramaturgii se postarala Kateřina Jonášová. Premiéra představení proběhla 28. 4. 2018 a již 19. 3. 2020 mohou diváci drama zhlédnout naposledy. Hlavní a všechny další role ztvárnil Jan Fanta.

Příběh z velmi nedávné minulosti je vyprávěním vzpomínek a úryvků ze života dvaadvacetiletého Johana. Johan je gay a v představení zachycuje, jak se vypořádával s ohlasy své rodiny a okolí na svou sexuální orientaci, ale jak se s tím také srovnával on sám. Dále sděluje své každodenní starosti zažívané ve škole, s přáteli, rodinou, ale především o tom, jak se zamiloval do staršího kluka Fredrika. Později ale do vztahu vstoupí nemoc, AIDS, a Fredrik později i umře. Johan si musí po jeho smrti ujasnit, že vždy vidí smysl a důvod žít dál.

Co vás asi nejdříve uvítá na scéně, jsou kulisy. Lze se domnívat, že jde o náznak nějakého domu odděleného velikou prosklenou stěnou, a použití kulis v průběhu představení velice mile překvapí. Je s nimi průběžně pracováno a jsou přetvářeny do nových pozic, avšak práce s nimi nijak nenarušuje hru, spíše ji doplňuje do celkového obrazu. Nelze neocenit výbornou stylizaci hry, neboť vše musí být přesně na daném místě, aby daná věc mohla být náležitě použita a dokreslila příběh odehrávající se na jevišti.

Čtyřicetiletý Jan Fanta v představení odehraném pro žáky velkomeziříčských škol mluvil jazykem dnešních mladých lidí, byl tak oblečen, proto si myslím, že naši generaci zaujal tak, jak bylo zamýšleno. Přeci jenom, mladý člověk raději poslouchá někoho blíže svému věku a smýšlení, než někoho staršího. Energie z nadějného herce z divadla Na Fidlovačce jen čísel a celé představení

zahrál velmi dobře. Emoce, jak už pozitivní, nebo negativní, byly předány s obrovskou vervou, ale stále tak, aby vypadaly uvěřitelně a aby protagonista nepřehrával. Bylo dobré, že se Jan Fanta občas obracel i na diváky a hra nebyla statická, ale stále v jakémsi „pohybu“, živá a určitě to pozitivně ovlivnilo i pozornost diváků.

Osvěta o tomto tématu, nákaze HIV, o kterém se všeobecně moc otevřeně nemluví, je myslím důležitá. V představení nebylo nic podané jakkoli nevkusně nebo vtíravě, ale prostřednictvím kluka asi v našem věku při uvěřitelném příběhu a při povídání o strastech a slastech mladého „obyčejného“ života.

Příběh o lásce, zklamání, mladém životě, do kterého vstoupí HIV, také však o naději a vůli žít, ale předně obdivuhodný dvouhodinový výkon herce Jana Fanty určitě stojí za to vidět a všem doporučujeme toto divadelní představení zhlédnout.

Markéta Hanušková, Denisa Hanušková

Zdroj info a fotografií: http://www.fidlovacka.cz/repertoar/hrajeme-na-fidlovacce/Po-Fredrikovi_45.html